

ΕΚΚΛΗΣΙΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΤΟΣ Α'

2 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1924

ΑΡΙΘ. 36

ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΠΡΟΕΔΡΟΝ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΣΥΝΟΔΟΥ
ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΝ ΑΘΗΝΩΝ

*Αριθ. Πρωτ. 20.

Μακαριώτατε

Ἐκφράζομεν θερμὰς εὐχαριστίας πρὸς τὴν Ὑμετέραν σεβασμίαν Μακαριότητα διὰ τὰς πρόφρονας συγκαταληγίους εὐχὰς, ἃς εὐηρεστήθη πέμψαι ἡμῖν διὰ τοῦ τηλεγραφήματος Αὐτῆς ἐπὶ ἐκλογῇ ἡμῶν καὶ αἵτινες μετ' ἐξειδικιασμένης ἐκτιμήσεως ἀνεγνώσθησαν ὑφ' ἡμῶν ἐν συνεδρίῳ τῆς περὶ ἡμᾶς Ἁγίας καὶ Ἱερᾶς Συνόδου. Ἡ ἀγάπη τῶν ἀδελφῶν Ἐκκλησιῶν καὶ τῶν προκαθημένων αὐτῶν σεβασμιῶν ἐν Χριστῷ ἀδελφῶν ἐνισχύει ἀρρήτως τὰς δυνάμεις καὶ τὴν ἐλπίδα ἡμῶν εἰς τὴν διακονίαν ἐν ταῖς παρούσας κρίσιμοις στιγμαῖς τοῦ Ἁγιωτάτου τούτου Πατριαρχικοῦ πρωτοθρόνου, οὗ ἡ δόξα ἐστὶ δόξα τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ ὀνόματος τοῦ Χριστοῦ, ὡς ἐγράψαμεν καὶ ἐν τῇ ἐνθρονιστηρίῳ ἡμῶν, διὸ καὶ ἰδιαιτέρως ἐσμὲν καὶ ἐσόμεθα πάντοτε εὐγνώμονες ἐπ' αὐτῇ.

Ὁ Κύριος χαρίζοιτο καὶ τῇ Ὑμετέρᾳ γερασίᾳ Μακαριότητι πᾶσαν κραταίωσιν ἐν τῇ ἐπιτελέσει τοῦ καθήκοντος καὶ ἐπιδαψιλεύοι πάντοτε Αὐτῇ καὶ τῇ αὐτοῦ Ἁγίᾳ Ἐκκλησίᾳ πλουσίας αὐτοῦ τὰς δωρεάς.

αὐαὐδ' Ἰανουαρίου β'.

Τῆς ὑμετέρας σεβασμίας Μακαριότητος
ἀγαπητὸς ἐν Χριστῷ ἀδελφός
καὶ ὅλων προθύμος

† Ὁ Κωνσταντινουπόλεως ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ

*Αριθ. Πρωτ. 5708.

Μακαριώτατε

Ἐγκαίρως ἡ καθ' ἡμᾶς Ἐκκλησία ἔλαβε γνῶσιν, ὅτι ὁ ἐκ τῶν κληρικῶν αὐτῆς βοηθός ποτε τοῦ Ἱερωτάτου Μητροπολίτου Θεσσαλονίκης καὶ εἶτα τοποτηρητῆς τῶν Μητροπόλεων Δράμας καὶ Ἐλασσῶνος Ἐπίσκοπος Θεουπόλεως Γεννάδιος Χατζηποστόλου ἀπέβαλε τὸ ἱερατικὸν σχῆμα καὶ ἐλθὼν εἰς γάμον περιεφέρετο συνοδευόμενος καὶ ὑπὸ τῆς συζύγου αὐτοῦ τῆδε κἀκείσε ὡς κοσμίως, οὗ ἔνεκα καὶ ἐθεώρησεν αὐτὸν εὐθὺς ἀμέσως τότε καθαιρετόν.

Διὰ τὴν μὴ ὑπαρξίν ὁμως τότε Πατριαρχοῦ ἢ τυπικῆ ἐξέτασις καὶ ἐκδίκασις ἀνεβλήθη μετὰ τὴν πλήρωσιν τοῦ θρόνου. Ἦδη ἡ Ἱερά περὶ ἡμᾶς Σύνοδος ὑπὸ τὴν προεδρίαν ἡμῶν ἐπιλαβομένη τῆς τοιαύτης ἐξετάσεως τοῦ πράγματος μετὰ μελέτην πάντων τῶν σχετικῶν ἐγγράφων ἀκούσασα καὶ τὰς ἐλθούσας γεωτέρας συμπληρωματικὰς πληροφορίας, ἐπιβεβαιούσας

τὰ ἐν καιρῷ ὑπὸ τοῦ Ἱερωτάτου Μητροπολίτου Θεσσαλονίκης κ. Γενναδίου καὶ ἄλλοθεν κατὰ τοῦ Ἐπισκόπου τούτου κατηγορηθέντα, ὑπ' ὅπτι δ' ἔχουσα καὶ τὸ γεγονός, ὅτι οὗτος αὐτὸς ἤδη εαυτὸν διέγραψεν ἐκ τοῦ Ἱεροῦ καταλόγου, ἀποβαλὼν τὸ σχῆμα καὶ αὐτοκαθαιρεθεὶς καὶ εἰς γάμον ἐλθὼν, προέβη εἰς τὴν τακτικὴν ἐνδίκον καθάρισιν τοῦ ἐξονομασθέντος τέως Ἐπισκόπου Γενναδίου Χατζηποστόλου, παρακαλοῦντες, ὅπως καὶ ὑπὸ τῆς Ὑμετέρας Μακαριότητος καὶ τῶν λοιπῶν ἐν τῷ Κράτει Ἐκκλησιαστικῶν Ἀρχῶν ληφθῶσιν ἐν ἀνάγκῃ μέτρα κατὰ τοῦ προσώπου τούτου, ἐάν ποῦ οὗτος ἠθέλει παρουσιασθῆ, φέρων τὸ σχῆμα καὶ ἰδιοποιούμενος τὸ Ἀρχιερατικὸν ἀξίωμα, ὡς ἐγνώσθη, ὅτι ἀποτολμᾷ οὗτος τοῦτο, νέον τοῦτο βαρὺ ἔγκλημα ἐπιπροσθεὶς εἰς τὴν προτέραν κακόζηλον καὶ κατάπτυστον αὐτοῦ πράξιν καὶ διαγωγὴν.

αὐαὐκ' Δεβρίου κς'.

Τῆς Ὑμετέρας περισπουδάστου Μακαριότητος
ἀγαπητὸς ἐν Χριστῷ ἀδελφός
καὶ ὅλων προθύμος

† Ὁ Κωνσταντινουπόλεως ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ

ΕΓΚΥΚΛΙΟΙ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΣΥΝΟΔΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

*Αριθ. Πρωτ. 104 Ἐν Ἀθήναις τῇ 16 Ἰανουαρίου 1924
Διεκπ. 5118

Πρὸς τοὺς Σεβ. Μητροπολίτας τῆς Ἀυτοκεφάλου Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

Προκειμένου κατὰ τὴν μέλλουσαν συγκροτηθῆναι Β'. Συνέλευσιν τῆς Ἱ. Συνόδου τῆς Ἀυτοκεφάλου Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος νὰ καταρτισθῆ ὅπ' αὐτῆς πίναξ τῶν ἐκλογίμων διὰ τὴν κατέληψιν χηρευόντων Ἀρχιερατικῶν Θρόνων, περὶ ὧν ἐπιφυλασσόμεθα ἐν καιρῷ τηρήσαι τὴν διάταξιν τοῦ ἄρθρου 23 παραγρ. α'. τοῦ νέου Καταστατικοῦ Νόμου, παρακαλοῦμεν ὅπως μέχρι τέλους Μαρτίου ἢ ἔτ. προτείνητε τῇ Ἱερᾷ Συνόδῳ πάντα κληρικὸν τῆς δικαιοδοσίας Ὑμῶν, κρινόμενον ὑφ' Ὑμῶν πρὸς τοῦτο κατάλληλον καὶ ἔχοντα τὰ διὰ τοῦ ἄρθρου 21 τοῦ ἀπὸ 31 Δεβρίου π. ἔτ. Καταστατικοῦ νόμου τῆς Ἀυτοκεφάλου Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καθοριζόμενα προσόντα τῶν ἐκλογίμων, εἴτινες δέον α.) νὰ ὦσι πολῖται Ἑλληνες, β.) νὰ ἔχωσιν ὀρθῶς καὶ ὀγιῶς περὶ τὴν πίστιν καὶ νὰ διακρίνωνται ἐπὶ συνέσει καὶ βίῳ ἀναπιληπτῷ γ.) νὰ ἔχωσιν ἡλικίαν οὐχὶ ἐλάσσονα τοῦ τριακαστοῦ τρίτου οὐδὲ μείζονα τοῦ πεντηκαστοῦ πέμπτου ἔτους δ.) νὰ ἔχωσι πτωχίον τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Ἀθηνῶν Πανεπιστημίου ἢ ἄλλης ὁμοτάτου ὁμοτατοῦς τοιαύτης καὶ ε.) ἱκανό-

τητα περί τὸ κήρυγμα, πιστομένην κατὰ τὰ ἐν τῷ αὐτῷ ἄρθρῳ ὀριζόμενα, συνάμα δὲ ὑποβάλλετε καὶ πάντα τὰ δικαιολογητικά ἔγγραφα, τὰ πιστοῦντα τὰ πρὸςόντα ταῦτα διὰ τὸν ὅψ' Ἰμῶν προτεινόμενον ὑποψήφιον, ὅστις καὶ δι' αἰτήσεώς του ὑποβαλλομένης δι' Ἰμῶν καὶ ἐγκλειούσης τὰ σχετικά πιστοποιητικά δύναται νὰ ἐξαιτησῆται τὴν εἰς τὸν πίνακα τῶν ἐκλογίμων ἀναγραφῆν.

† Ὁ Ἀθηνῶν ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ, Πρόεδρος
Ὁ Α' Γραμματεὺς
Ἀρχιμ. Θεόκλητος Παναγιωτόπουλος

ΕΠΙΣΤΟΛΗ

ΤΟΥ ΜΑΚΑΡ. ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ

ΠΡΟΣ ΤΑΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΙΣ ΤΩΝ ΕΥΘΥΜΟΓΡΑΦΙΚΩΝ
ΠΕΡΙΟΔΙΚΩΝ

Ἀριθ. Πρωτ. 144
Διεκπ. 603

Πρὸς τὴν Διεύθυνσιν τοῦ περιοδικοῦ

Μετὰ ψυχικῆς ὀδύνης παρατηροῦμεν, ὅτι εἰς τὸ ὑμέτερον περιοδικὸν πολλάκις μὲν διὰ περιγραφῶν καὶ διηγημάτων, πάντοτε δὲ σχεδὸν διὰ γελοιογραφιῶν, ὀνοεῖ ἀπὸ συστήματος, ἐπιζητεῖται ἢ κατὰρσις τοῦ γοήτρου τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ Κλήρου καὶ ἢ διακωμώδησις τῶν ἱερῶν καὶ ὁσίων τῆς ἀνωμότητος ἡμῶν πίστεως.

Ἡ τοιαύτη στάσις ὀρισμένης μερίδος τοῦ Ἑλληνικοῦ τύπου ἀπέναντι τῆς Ὁρθοδόξου Χριστιανικῆς Θρησκείας, προκαλεῖ τὴν δικαίαν ἀγανάκτησιν πολλῶν χριστιανῶν, ὧντινες ἤδη ἀνηνέχθησαν πρὸς ἡμᾶς μετὰ τῆς παρακλήσεως, ὅπως ἐνεργήσωμεν τὰ δέοντα παρὰ τοῖς ἀρμοδίοις πρὸς κατάπαυσιν κακοῦ ὑποσκάπτοντος τὰ θεμέλια τῆς ἑλληνικῆς οἰκογενείας, κατὰ συνέπειαν δὲ καὶ τὴν ὑπόστασιν τοῦ ἡμετέρου Ἔθνους.

Διότι δὲν διαλανθάνει βεβαίως καὶ τὴν ὑμέτεραν ἀντίληψιν, ὅτι εἰς τῶν σπουδαιότερων παραγόντων τῆς ἀναγεννήσεως τοῦ Ἔθνους ἡμῶν εἶναι ἡ Ἐκκλησία ἢ διαπομπευομένης πρὸ τῶν ὀμμάτων τοῦ λαοῦ καὶ αἱ πρὸς ἀναγέννησιν ἐλπίδες ἐκλείπουσιν.

Ἀλλὰ σὺν πᾶσι τούτοις ἢ Ἐκκλησία ὑπ' αὐτῶν τῶν κειμένων Νόμων ἔχει καθήκον, ὅπως προβῆ εἰς τὴν δίδωσιν τῶν τοιαῦτα ἀντικείμενα πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν δημοσιεύοντων καὶ διαδιδόντων. Οὕτω τὸ 11 ἄρθρον τοῦ Καταστατικοῦ Αὐτῆς Νόμου διακελεύεται τάδε :

«Ὅσακις ἢ Ἱερά Σύνοδος ἢ ὁ κατὰ τόπους Ἐπίσκοπος ἤθελε παρατηρήσει ὅτι ἐντυπα περιέχουσι τι ἀντικείμενον εἰς τὰ Θεῖα Δόγματα, τὰ Ἱερά Μυστήρια καὶ τοὺς Ἐκκλησιαστικούς Κανόνας, τὴν Ἱεράν διδασκαλίαν, τὰς Ἱεράς παραδόσεις, τὰς ἱεράς τελετὰς καὶ τὰ ἔθιμα τῆς Ὁρθοδόξου Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας, ἢ ἀνευλαβεῖς ἐκφράσεις κατὰ τῆς Θρησκείας καὶ τῶν Λειτουργιῶν Αὐτῆς, ζητεῖ τὴν ἐπέμβασιν τῶν ἀρμοδίων πολιτικῶν Ἀρχῶν πρὸς ἐνέργειαν τῶν κατὰ τοὺς κειμένους Νόμους ὀριζόμενων».

Ἄλλως ἐνώπιον ὑμῶν ὑπάρχει στάδιον εὐρὸν εὐθυμογραφίας, ὥστε νὰ μὴ παρίσταται ἀνάγκη εἰς τὴν διακωμώδησιν τῶν ἱερῶν καὶ τῶν ὁσίων τῆς Ἑλληνικῆς φυλῆς καὶ ψυχῆς νὰ καταφεύγητε.

Ποιούμεθα τὴν παροῦσαν ἔκκλησιν πρὸς ὑμᾶς μετὰ τὴν πεποιθήσιν, ὅτι δὲν θὰ εὐρεθώμεν εἰς τὴν δυσάρεστον θέσιν νὰ ζητήσωμεν τὴν ἐπιβολὴν τοῦ Νόμου καταφεύγοντες πρὸς τοῦτο εἰς τὰς ἀρμοδίους Ἀρχάς. Ἐν τῇ πεποιθήσει ταύτῃ διατελοῦμεν

Εὐχέτης πρὸς Θεὸν

† Ὁ ΑΘΗΝΩΝ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΜΟΝΑΙ ΚΑΙ ΑΡΙΘΜΟΣ ΜΟΝΑΧΩΝ

Ἱεραὶ Μοναὶ Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν Ἀριθ. Μοναχῶν

1)	Πεντέλης	»	29
2)	Κλειστῶν	»	6
3)	Πετράκη Ἀσωμ.	»	21
4)	Φανερωμένης	»	18
5)	Αἰγίνης	»	14

ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΝ

Ἀκαρναντίας

6)	Κατερινοῦς (Γενν.)	»	7
7)	Παντοκράτορος (Μετ. Σωτήρος)	»	9
8)	Ρόμβου	»	4
9)	Μυρτιάς (Ἐισοδ.)	»	4

Ἀργολίδος

10)	Καρακαλά	»	7
11)	Ἄγιοστος	»	5
12)	Ταλαντίου	»	5

Ἀρτης

13)	Ροβελίτσης	»	5
14)	Θεοτόκου	»	9
15)	Μελάτων (Γενν. Θεοτόκου)	»	4
16)	Μελισσουργῶν	»	2

Γόρτυνος καὶ Μεγαλοπόλεως

17)	Αἰμυαλῶν	»	6
18)	Τιμ. Προδρόμου	»	9
19)	Μπούρας	»	6
20)	Κερνίτσης (Κοιμ. Θεοτόκου)	»	3
21)	Ἁγίων Θεοδώρων	»	3

Δημητριάδος

22)	Ξενιάς (Κοιμ. Θεοτόκου)	»	15
23)	Σουρβιάς (Ἁγίας Τριάδος)	»	5
24)	Φλαμπουρού (Κοιμ. μῆς, Θεοτόκου)	»	3

Ζακύνθου

25)	Στροφάδων (Ἁγ. Διονυσίου)	»	27
26)	Ἁγίου Ἰωάννου (Προδρόμου)	»	11
27)	Σπηλαιωτίσσης (Ἱερω. Θεοτόκου)	»	7
28)	Ἁγίου Γεωργίου (Κρημνῶν)	»	8
29)	Ἁγ. Νικολάου τῶν Ξένων (Γυναικεία)	»	15

Ἡλείας

30)	Σκαφιδιάς (Κοιμ. Θεοτόκου)	»	14
31)	Ἄνω Δίβρης	»	5
32)	Βλαχερνῶν (Γεν. Θεοτόκου)	»	10
33)	Κρεμαστῆς (Κοιμ. μῆς, Θεοτόκου)	»	5

Τεραὶ Μοναὶ	Μητροπ. Ἀριθ. Μοναχῶν	Τεραὶ Μοναὶ	Μητροπ. Ἀριθ. Μοναχῶν
Θηβῶν καὶ Λεβαθείας		Δαρίσσης	
34)	Μακαριωτίσσης (Κοιμ. Θεοτόκου)	74)	Κομνηνείου (Ἁγ. Δημητρίου)
35)	Πελαγίας (Γεν. Θεοτόκου)	Δευκάδος καὶ Ἰθάκης	
36)	Δομβοῦς (Ὁσίου Σεραφείμ)	75)	Καθαρῶν (Κοιμ. Θεοτόκου)
37)	Ὁσίου Λουκά	76)	Ἁγίου Ἰωάννου
38)	Ἱερουσαλὴμ (Κοιμ. Θεοτόκου)	77)	Ἀσωμάτων
39)	Σαγματᾶ (Μετρομορφ.)	78)	Ἁγίου Γεωργίου
Θήρας		79)	Κοκκίνης Ἐκκλησίας
40)	Προφήτου Ἡλίου	80)	Φανερωμένης
41)	Καλαμιωτίσσης	Μαντινείας καὶ Κυνουρίας	
42)	Ἁγίου Νικολάου	81)	Ἐλώνης
43)	Χουζουβιωτίσσης (Εἰσοδ. Θεοτόκου)	82)	Βιρσῶν
Καλαβρύτων καὶ Αἰγιαλείας		83)	Παλαιοπαναγιάς
44)	Μεγάλου Σπηλαίου	84)	Τιμ. Προδρόμου
45)	Ἁγίας Λαύρας	85)	Γοργοπηκίου (Κοιμ. Θεοτόκου)
46)	Ταξιαρχῶν	86)	Ὁρθοκωστῆς
47)	Ἁγίων Θεοδώρων	87)	Λουκοῦς (Μεταμορφώσεως)
48)	Πεπελενίτσης (Γυναικεία)	88)	Ἐπάνω Χρῆπας (Κοιμ. Θεοτόκου)
49)	Ἁγίου Νικολάου Βλασίας	89)	Καρυᾶς (Ἁγίου Νικολάου)
50)	Ἁγίας Τριάδος-Βουρῶν	90)	Σίντζας (Ἁγίου Νικολάου)
51)	Ἁγίου Αθανασίου	91)	Κανδήλας (Κοιμ. Θεοτόκου)
52)	Μακελλαριάς	92)	Μαλεβῆς (Κοιμ. Θεοτόκου)
Κερκύρας καὶ Παξῶν		Μεσσηνίας	
53)	Ἁγίων Θεοδώρων (Γυναικεία)	93)	Βουλκάνου
54)	Ἁγίας Εὐφημίας (Γυναικεία)	94)	Δημιόβης
55)	Μυρτιδιωτίσσης (Θεοτόκου)	95)	Βελανιδιάς
56)	Πλατυτέρας	96)	Γαρδικίου
Κεφαλληνίας		Μονεμβασιάς καὶ Λακεδαιμόνος	
57)	Ζωοδόχου Πηγῆς	97)	Ζερμπίτης
58)	Ἐσταυρωμένου (Γυναικεία)	98)	Ἁγίων Τεσσαράκοντα
59)	Κηπουραίων (Ἱερω. Θεοτόκου)	99)	Γόλας
60)	Ἁγίου Γερασίου (Γυναικεία)	100)	Καστρίου
61)	Ἁγίου Ἀνδρέου (Γυναικεία)	101)	Ἁγίων Ἀναργύρων
62)	Σισσιῶν	Ναυπακτίας καὶ Εὐρυτανίας	
63)	Ἄτρου (Ἱερω. Θεοτόκου)	102)	Κοζίτσης
64)	Θεμάτων	103)	Τατάρνης (Γενν. Θεοτόκου)
65)	Φισκάρδου	104)	Προυσοῦ (Κοιμ. Θεοτόκου)
66)	Ἁγυλίων	Παροναξίας	
Κορινθίας		105)	Λογγοβάρδας (Ζωοδόχου Πηγῆς)
67)	Βράχου (Κοιμ. Θεοτόκου)	106)	Φανερωμένης
68)	Στεφανίου (Ἁγίου Δημητρίου)	Πατρῶν	
69)	Λεχόβης (Κοιμ. Θεοτόκου)	107)	Γηροκομείου (Κοιμ. Θεοτόκου)
70)	Φανερωμένης (Κοιμ. Θεοτόκου)	108)	Χρυσοποδαριτίσσης
71)	Φενεοῦ (Ἁγ. Γεωργίου)	109)	Ὀμπλοῦ (Εἰσοδ. Θεοτόκου)
72)	Πρόφήτου Ἡλίου	110)	Νοτενῶν (Κοιμ. Θεοτόκου)
73)	Σοφικοῦ	111)	Μαρίτσης (Ἁγίας Μαρίνης)
		112)	Ἁγίων Πάντων
		113)	Ἐλεούσης

	Ἱεραὶ Μοναὶ	Μητροπ.	Ἀριθ. Μοναχῶν
	Σύρου, Τήνου, Ἄνδρου		
114)	Ζωοδόχου Πηγῆς	>	51
115)	Παναρχάντου	"	12
116)	Τουρλιανῆς (Κοιμ. Θεοτόκου)	"	23
117)	Ἁγίου Νικολάου	>	7
118)	Ταξιαρχῶν	>	10
119)	Τήνου (Κοιμ. Θεοτόκου Γυναίκει)	>	108
120)	Βρύσεως	>	8
	Τρίκκης καὶ Σταγῶν		
121)	Σιαμάδων (Ἁγ. Νικολάου)	>	4
122)	Τσιτουλλίου	>	4
123)	Δολιανῶν (Γιμίου Σταυροῦ)	>	5
124)	Βασιλάμ (Ἁγ. Πάντων)	>	3
125)	Σωτήρος (Μεταμόρφ.)	>	7
126)	Λυμπαχόβου	>	3
127)	Μερχόβου (Ἁγ. Γεωργίου)	>	3
128)	Πύρρας (Προφ. Ἡλίου)	>	3
129)	Δουσίκου (Ἁγίου Βησσαρίωνος)	>	9
130)	Ἁγίας Τριάδος	>	4
131)	Ἁγ. Στεφάνου	>	8
132)	Βυκουμά (Κοιμ. Θεοτόκου)	>	4
133)	Κορηόβου (Κοιμ. Θεοτόκου)	>	2
134)	Σταγιάδων (Κοι- μησ. τῆς Θεοτόκου)	>	3
	Υἴδας καὶ Σπετσῶν		
135)	Ἁγίων Ἀναργύρων	>	12
136)	Ζωοδόχ. Πηγῆς	>	20
137)	Προφήτ. Ἡλίου	>	5
	Φαναρίου καὶ Θεσσαλιώτιδος		
138)	Κορώνης (Γενν. Θεοτόκου)	>	12
139)	Μαυροματίου (Ἁγ. Γεωργίου)	>	8
	Φθιώτιδος		
140)	Ἀγάθωνος	>	6
141)	Ἀντινόσης	>	5
142)	Ὀμβριακῆς (Ἁγ. Ἀθανασίου)	>	2
143)	Ἁγίου Κων- σταντίνου	>	3
144)	Ἀβαρίτσας (Ἁγ. Τριάδος)	>	3
145)	Μαλεσσίνης (Ἁγ. Γεωργίου)	>	3
146)	Δαδίου (Γενέθλ. Θεοτόκου)	>	5
	Φωκίδος		
147)	Προφήτ. Ἡλίου	>	9
148)	Τιμ. Μιροδρόμου	>	3
149)	Βαρνακόβης (Κοιμ. Θεοτόκου)	>	10
	Χαλκίδος		
150)	Γέροντος (Ὁσίου Δαυΐδ)	>	5
151)	Ἥλια (Ἁγίου Γεωργίου)	>	7
152)	Βάθειας (Ἁγίου Νικολάου)	>	10
153)	Μακρυμάλης (Κοιμ. Θεοτόκου)	>	9
154)	Σωτήρος (Μετ.)	>	4
155)	Εὐαγγελισμοῦ	>	4
156)	Γαλατάκη (Ἁγ. Νικολάου)	>	8

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΩΝ ΣΤΗΛΗ

§§ Ὁ κύκλος τῆς εὐθυμογραφίας εἶνε τόσο εὐρύς καὶ παρέχει ἄρα τόσα πρὸς ἐκμετάλλευσιν θέματα, ὥστε τῇ ἀληθείᾳ ἀποβαίνει ἄπορον πῶς γελοιογραφικὰ τινα περιοδικὰ νομίζουσιν ὅτι ἐπιδεικνύουσι «πνεῖμα» ἐπιμένοντα νὰ διακωμῶδῶσι τὸν Κλήρον καὶ τὰ καθ' ὅλου ἱερά καὶ ὅσια τῆς ἁγίας ἡμῶν θρησκείας εἴτε διὰ περιγραφῶν καὶ διηγημάτων, εἴτε καὶ διὰ γελοιογραφιῶν. Ἡ τοιαύτη διαγωγή τῶν συντακτῶν τῶν περιοδικῶν τούτων κατήντησεν ἐπ' ἐσχάτων τόσο στυγηματικὴ καὶ ἀηδής, ὥστε ἐφέλικσε τὴν προσοχὴν πολλῶν ἐκ τῶν χριστιανῶν, οἵτινες ἐθεώρησαν καθήκον ν' ἀποταθῶσι πρὸς τὴν ἐκκλησιαστικὴν ἀρχὴν ὅπως ἐνεργήσῃ πρὸς κατάπαυσιν τοῦ κακοῦ. Καὶ ὁ μὲν Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος, καθήκον ἐπιβαλλόμενον ἐκπληρῶν, ἀντὶ νὰ καταφύγῃ εἰς τὴν ἐπιβολὴν τοῦ νόμου καθ' ὃ παρέχεται Αὐτῷ ἀπὸ τοῦ Καταστατικοῦ τῆς Ἐκκλησίας δικαίωμα, ἐθεώρησε συντετώτερον νὰ ἐπιστήσῃ τὴν προσοχὴν τῶν διευθυνόντων τὰ ἐν λόγῳ περιοδικὰ ἐπὶ τοῦ ἀτόπου καὶ τῶν ἠθικῶν καὶ ἐθνικῶν συνεπεσῶν τῶν τόσο ἀπρεπῶν καὶ ἐπιζήμιων δημοσιευμάτων τούτων. Οἱ δὲ εὐθυμογράφοι, λαμβάνοντες ὑπ' ὄψιν ὅχι τόσο τὰς διατάξεις τοῦ νόμου, ὅσον αὐτὴν τὴν οὐσίαν τοῦ πράγματος, βεβαίως θὰ συμφωνήσωσι μεθ' ἡμῶν ὅτι τοιοῦτος ἐκφραλισμὸς παντὸς ὅ,τι ὁ Ἕλλην κέκτηται ὄσιον καὶ ἱερὸν οὐ μόνον δὲν συμβάλλει εἰς τὴν ἠθικὴν πρόοδον τῶν τε ἀτόμων καὶ τῆς κοινωρίας, ἀλλὰ καὶ τὸν ὑψηλότερον σκοπὸν τῆς ὠφελούσης σατύρας ἐκχυδαίξει, ὡς συντελεῖ εἰς τὴν ἀγροικίαν καὶ τὴν χαμέρπειαν τῶν ψυχῶν.

§§ Πολὺ δίκαιως χρονογράφος πρωϊνῆς ἐφημερίδος ἐξέφρασε τὴν ἀνακούφισίν του ἐπὶ τῇ λήξει τοῦ ἑορτίου δωδεκαήμερου καὶ τῇ ἐπαναλήψει τῆς καθημερινῆς ἐργασίας. Διότι ὅπως ἑορτάζονται παρ' ἡμῶν αἱ ἑορταί, βεβαίως πλήττουν καὶ καταπονοῦν ψυχικῶς τοὺς ἑορταστάς μᾶλλον, ἢ ἀνακουφίζουσιν καὶ ἀναψύχουσιν. Ἀλλαχού ἐπὶ ταῖς ἑορταῖς τὰ πλήθη σπεύδουσιν ἀναλαβάνοντες ἐξοχικὰς ἐκδρομὰς καὶ πραγματικῶς τουοῦντες τὸ πνεῦμά των. Ἡ καί, οἱκοι σαββατίζοντες, ἐνθυμοῦνται νὰ ἱκανοποιήσωσι καὶ τὰς ψυχικὰς των ἀνάγκας, καὶ ἀναγινώσκουσιν οἰκογενειακῶς τὰς Γραφὰς καὶ ἄλλα β βλίια ψυχωφελῆ καὶ τὴν σοβαρὰν καὶ θρησκευτικὴν μουσικὴν θεραπεύοντες. Ἡμεῖς θὰ συνωστισθῶμεν εἰς τὴν ἀποπνευκτικὴν ἀτμόσφαιραν τῶν κινήματογράφων καὶ τῶν καφφενείων, θὰ πλήξωμεν ἐξ ἐλλείψεως ἀνωτέρων διαφερόντων, ἢ θὰ εὐθυμώσωμεν μέχρις ἀτωλείας τοῦ λογικοῦ, ἴσως δὲ καταλήξωμεν καὶ εἰς τὰς φυλακάς.

§§ Ἡ ὑπὸ ληστῶν ἀπαγωγή ἱερέως καὶ δὴ κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἱερουργίας καὶ ἐν πλήρει ἱερουργικῇ ἀμφιέσει εἶνε, ὁμολογουμένως, πρωτάκουστος εἰς τὰ καθ' ὅλου χρονικὰ ληστρικῶν τολμημάτων. Δεδομένου ὄντος ὅτι πολὺν καὶ αὐτοὶ τῶν ὀρέων οἱ λησταὶ ἐπέδειξαν πάντοτε σεβασμὸν καὶ εὐλάβειαν πρὸς τὸ ἱερὸν τοῦ ἱερέως πρόσωπον, τὸ σύγχρονον τοῦτο κρούσμα πρόκειται τεκμήριον πωρώσεως, ἐξιχθείσης

εις τὸ ὑπατον αὐτῆς σημεῖον.

§§ Ὁ Ἰουδαῖος τὸ θρήσκευμα κ. Μόργκεντάου, διαλεγόμενος πρό τινων ἡμερῶν περὶ τῆς συγχρόνου Τουρκίας ἀπὸ τοῦ βήματος τοῦ «Παρνασσού» ἐνώπιον πυκνοτάτου ἀκροατηρίου, παρέστησε, σὺν ἄλλοις, καὶ τὴν ἀπορίαν, ἣτις τὸν κατέειχε ἐπὶ τῇ ὑπὸ τῶν Τούρκων ἐξουτώσει τῶν χριστιανῶν ὑπὸ τὰ ὄμματα τοῦ χριστιανικοῦ κόσμου. «Ἡπόρουν—εἶπε—πῶς 100 ἑκατομμύρια χριστιανῶν ἀνέχονται τὴν σφαγὴν 1 1/2 ἑκατομμυρίου ὁμοθρήσκων των... Τοῦτο δὲν διστάζω νὰ διακηρύξω ὅτι ἀποτελεῖ ὕβριν κατὰ τῆς Ἀμερικῆς καὶ τοῦ πολιτισμοῦ». Τὸ φαινόμενον τοῦτο δὲν εἶνε ἀπλῶς ἀπορίας ἄξιον· εἶνε ἄξιον φρίκης καὶ ἀποτροπιασμοῦ. Καὶ ὁ πολιτισμὸς τῆς σήμερον ἔχει νὰ λάβῃ καὶ ἄλλα ραπίσματα παρ' ἀνθρώπων ἀσυγκρίτως ὑποδεστέρων τοῦ εὐγενοῦς Ἀμερικανοῦ φιλανθρώπου.

§§ Ὅσονδήποτε ἱερὸν ζῆλον καὶ ἂν μαρτυρῇ ἡ τάσις πολλῶν ἐκ τῶν λαϊκῶν εἰς τὸ φωτίζειν καὶ νοθετεῖν τὸν λαὸν διὰ κηρυγμάτων ἱερῶν, ἡ τοῦ θεοῦ λόγου ἐρμηνεία καὶ ἡ τῶν ὑπερφυῶν χριστιανικῶν ἀληθειῶν ἀνάπτυξις ἐπ' οἰκοδομῇ τῶν πιστῶν εἶνε ἔργον εἰδικῶν τοῦ Κλήρου, καὶ δὴ τῶν Ἐπισκόπων, καὶ τῶν δι' εἰδικῆς ἀδείας ὑπὸ τῶν ἐκκλησιαστικῶν ἀρχῶν ἐφωδιασμένων λόγῳ τῆς εἰδικῆς αὐτῶν προπονήσεως. Εἰς τούτους καὶ μόνους ἡ Ἐκκλησία ἀνέκαθεν ἀνέθετε τὴν διὰ τοῦ ἱεροῦ κηρύγματος διακονίαν. Τῆς πολιᾶς ταύτης πράξεως ἐπιλανθανόμενοι λαϊκοὶ τινες ἐσφετερίζοντο τὸ δικαίωμα καὶ τὸ καθήκον τοῦτο τῶν κληρικῶν, διὰ διαφόρους δὲ λόγους ἴσως καθίσταντο ἀνεκτοὶ καὶ ὑπὸ ἐκκλησιαστικῶν τινων ἀρχῶν. Ἰνα παύσῃ τὸ ἄτοπον τοῦτο, ἡ Ἀρχιεπισκοπὴ Ἀθηνῶν ἀπηγόρευσε εἰς τοὺς ἐστερημένους εἰδικῆς ἀδείας λαϊκοὺς τὸ ἱερὸν κήρυγμα, ὀρίζουσα ἕκαστον ἐν ᾧ καὶ ἐτάχθη.

§§ Ἡ ἀφ' ἱκανοῦ παρατηρουμένη ὁρμὴ πρὸς ἀνάγνωσιν συνετέλεσεν εἰς τὴν ἐμφάνισιν νέων ἐκδοτικῶν οἴκων, οὕτω δ' ὁσημέραι πυκνότερα καὶ ποιικιλιώτερα ἐκδίδονται τὰ βιβλία καὶ ἄφθονα τὰ περιοδικά. Τῆς ἐκδοτικῆς ὁμως παραγωγῆς περιστρεφόμενης κυρίως περὶ τὴν ἐλαφρὰν φιλολογίαν, διευτώθη πρὸς ἡμᾶς ὑπὸ ἐμπεφορημένων θεοῦ ζήλου ἡ ἀπορία· διατί δὲν εἶνε ἀνάλογος καὶ ἡ ἐποικοδομητικὴ παραγωγὴ πρὸς ἱκανοποίησιν τῶν θρησκευτικῶν καὶ ἠθικῶν ἀναγκῶν τῆς κοινωνίας. Ὅτι οὕτως ὑπάρχουν οἱ διψῶντες τοιαύτης σοβαρᾶς τροφῆς καὶ ὅτι εἶνε ὄχι ὀλίγοι, εἶνε πολλαχῶς μεμαρτυρημένον. Ἀλλ' ἐπειδὴ τοιαύτη ἐκδοτικὴ δρᾶσις δὲν ἀποφέρει, ὡς εἶνε εὐνόητον, τὰ ἄπερ αἱ ἄλλα ἐκδοτικαὶ ἐπιχειρήσεις ἀποφέρουσι κέρδη, ἐνδείκνυται ὁ συντονισμὸς τῶν προσπαθειῶν τῶν διαφόρων θρησκευτικῶν καὶ ἀγαθοεργῶν παρ' ἡμῖν σωματείων εἰς σύμπηξιν εἰδικῶν ἠθικοθρησκευτικῶν ἐκδοτικῶν οἴκων, ὅστις θ' ἀνελάμβανε τὴν δημοσίευσιν καὶ τὴν διάδοσιν παντοίων ψυχοφελῶν βιβλίων συγχειρῶντων τὸ τερπνὸν μετὰ τοῦ ὠφελίμου καὶ οἰονεὶ λεληθότως οἰκοδομούντων.

§§ Δὲν γνωρίζομεν ἂν ἡ ἀπώλεια τοῦ πνεύματος τῆς κοινωνικῆς οἰονεὶ ἱεραρχιότητος καὶ ἡ ἀποτίναξις τοῦ χαλινοῦ τῆς πειθαρχίας ἐν οἰαδήποτε βαθμολο-

γικῇ κλίμακι, ὡς φαινόμενον μεταπολεμικόν, εἶνε συνέπεσιν τῶν λεγομένων νέων ἰδεῶν, τῆς ὁποίας ἐξαπέλυσεν ὁ ἐγκλεισθὼν τὰς νέας ἀξίας ἀσκὸς τῆς ἐπιούσης τοῦ παγκοσμίου πολέμου. Τὸ γεγονός εἶνε, ὅτι ἡ νεολαία ἐπ' ἐσχάτων ἤρχισε νὰ σπεύδῃ πολὺ, καὶ ἐν τῷ σπεύδειν νὰ περιφροῖ καὶ διαγκωνίξῃ ἀσεβῶς τὸ πολλὸν γῆρας, πρὸς τὸ ὅποιον μόλις ἀξιοῖ ν' ἀτενίσῃ μεθ' ὑπερφροσύνης ἀγνωστος εἰς οὐχὶ καὶ πολὺ παλαιούς καιρούς. Τὸ θλιβερώτερον ὁμως εἶνε, ὅτι καὶ ὁ πρὸς τοὺς γονεῖς φυσικὸς σεβασμὸς ἐξέλιπε, πρὸ πάντων ἐκ μέρους τέκνων βλαστῶν νεοπλούτων γονέων, πρὸς τὴν κοινωνικὴν θέσιν καὶ παράστασιν τῶν ὁποίων ὁ νεότητος πλοῦτος εὐρέθη ἐν ἀντιστροφῷ ἀναλογίᾳ. Τὸ πρᾶγμα ἀποτελεῖ πραγματικὴν ἀσχημίαν, τὴν ὁποίαν δέον νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν πρὸ παντὸς τὸ σχολεῖον.

ΑΡΧΙΜ. ΙΑΚΩΒΟΣ ΒΑΤΟΠΕΔΙΝΟΣ

Ἡγγέλθη κατ' αὐτὰς ἐκ Μόσχας εἰς Κωνσταντινούπολιν ἡ ἐν τῇ νῦν πρωτευούσῃ τοῦ Ρωσικοῦ Κράτους ἡ πρὸς Κύριον ἐκδημία τοῦ Ἀρχιμ. Ἰακώβου Βατοπεδινίου, ἀντιπροσώπου τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου ἐν Ρωσίᾳ.

Ὁ ἀείμνηστος Ἀρχιμ. Ἰακώβος τὸ πλεῖστον τοῦ βίου αὐτοῦ διεβίωσεν ὡς ἡγούμενος τοῦ ἐν Μόσχᾳ Μετοχίου τοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως, οὐ διετέλει κατὰ τὰς τελευταίας συνεχεῖς δεκαετηρίδας ἀντιπρόσωπος ἐν Ρωσίᾳ. ἀρετῶν θεολογικῆν μόρφωσιν κεκτημένος, κατὰ τὴν ἐν Μόσχᾳ πολυχρόνιον αὐτοῦ καὶ εὐσυνείδητον διακονίαν ἐπαφελόμενος τῶν ἀφθόνων ἐπιστημονικῶν μέσων καὶ εὐκολιῶν, ἐπεδίδετο εἰς τὴν συγγραφὴν παντοίων ἔργων θεολογικῶν ἑλληνιστί τε καὶ ρωσιστί, ὧν ἐκ μὲν τῶν πρώτων ὅλως ἐξαιρετικὴν σημασίαν κέκτηται ἡ περιγραφὴ τῶν ἐν τῷ σκευοφυλακίῳ τοῦ Κρεμλίνου ἐκκλησιαστικῶν κειμηλίων, σπουδαίαν ἀπαρτίζουσα συμβολὴν εἰς τὴν Χριστιανικὴν τέχνην καὶ Ἀρχαιολογίαν, ἐκ δὲ τῶν δευτέρων προέχει μία ἀξία πολλοῦ λόγου Ἡθικὴ Θεολογία, ὃ ἔρως αὐτοῦ πρὸς τὰ γράμματα προσεπέδωκεν αὐτῷ πλείστους ὄσους φίλους ἐκ τοῦ ρωσικοῦ κόσμου τῶν γραμμάτων, διὰ τοῦτο δ' ὁσάκις μετείχε πανηγυρικῶν καὶ καθ' ὅλου ἐπισήμων ἐμφανίσεων καὶ ὁμηγύσεων, ἰδιαίτως ἐπεδείκνυτο αὐτῷ τιμὴ ἀπὸ μέρους τῆς τε Ρωσικῆς Ἱεραρχίας καὶ τῶν τὰ πρότα ἐν ταῖς ἐπιστήμασι φερόντων. Ζηλωτῆς τῆς δόξης τῆς Ὁρθοδόξου Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας, θεομουρῶς Ἕλληνας καὶ ἱεροπρεπέστατος κληρικὸς, ἀντιπροσώπευσεν ἐπὶ μακρὰ ἔτη τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον ἐν τῇ παρὰ τοῦ Βυζαντίου λαβούσῃ τὴν θρησκείαν καὶ τὸν πολιτισμὸν Ρωσῆς ἀξιοπρεπέστατα, ἐφ' ᾧ καὶ ἡν τετιμημένος διὰ τε ἑλληνικῶν καὶ Ρωσικῶν παρασήμων εἰς ἐπιβράβειυσιν τῶν πολλαπλῶν ὑπηρεσιῶν καὶ τῶν καὶ τῶν ἄλλων αὐτοῦ ἀρετῶν καθ' ἅπασαν τὴν περιόδον τῆς πιστῆς αὐτοῦ διακονίας.

Κύριος ὁ Θεός, ἀναπαύσαι τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἐν ταῖς τῶν δικαίων σκηναῖς.

ΧΡΟΝΙΚΑ

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΕΛΛΑΔΟΣ

—Παρεκλήθη τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐκκλησιαστικῶν, ὅπως ἐν συνεννοήσει μετὰ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν ἐκδώσῃ Β. Διάταγμα, δι' ὃν νὰ διακανονίζηται ὁ τύπος, ἡ διαχείρισις, πώλησις, χρῆσις καὶ διαγραφὴ τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ ἐνοσήμου, περὶ ὃ προβλέπει τὸ ἄρθρον 87 τοῦ ἀπὸ 17 Δεβρίου 1923 νομοθετ. Διατάγματος, περὶ ἐνοριακῶν ναῶν καὶ ἐφημερίων.

—Τὴν 26ην λήγοντος ἐν τῷ Ὑπουργείῳ τῶν Ἐξωτερικῶν ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος συνδισκέθη μετὰ τῶν Ὑπουργῶν τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν, παρόντος καὶ τοῦ κ. Ἀμίλκα Ἀλιθιζάτου, ἐπὶ ἐκκλησιαστικῶν ζητημάτων τοῦ ἐξωτερικοῦ, τὴν δὲ 28ην ἐπισκεφθεὶς τὸν κ. Πρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως ἐξέβηκεν εἰς αὐτὸν διὰ μακρῶν τὰς ἐν τῇ διοικήσει τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἐπελθούσας κανονικὰς μεταβολὰς.

—Ἐνεκρίθησαν αἱ μεταθέσεις τῶν ἐφημερίων, αἰτήσῃ αὐτῶν καὶ ἕνεκα ὑπηρεσιακῶν λόγων, Ἀγ. Χριστικοῦ, ἐξ Ἀγ. Γεωργίου (Κοψέλης) εἰς Ἄγ. Παντελεήμονα Ἀχαρνῶν, Περικλ. Θωμοπούλου, ἐκ τοῦ ἱεροῦ ναοῦ Γεννήσεως Χριστοῦ Χριστοκοπίδι εἰς τὸν ἱερὸν Ναὸν ἁγ. Τριάδος Κεραμεικῶν καὶ Ἡλ. Χλεχλὲ ἐκ τῶν Ἀγίων ἀποστόλων εἰς Προφ. Δανιήλ, ἀντὶ τοῦ Γερασ. Ποταμιάνου, μετατεθέντος εἰς τὸν ἱερὸν ναὸν τοῦ ἁγ. Παύλου, ἀντὶ τοῦ Νικ. Παπαδοπούλου, μετατεθέντος εἰς τὸν ἱερὸν ναὸν ἁγ. Γεωργίου Καρύτση, ἀντὶ τοῦ Ἀποσ. Παπαϊκονομόμου, μετατεθέντος εἰς τὸν Μητροπολιτικὸν ναὸν τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς, ἀντὶ τοῦ Ἰωάν. Παπασαράντου, μετατεθέντος εἰς τὸν ἱερὸν ναὸν Ρόμβης, ἀντὶ τοῦ Διον. Σβορώνου, μετατεθέντος εἰς τὸν ἱερὸν ναὸν τῆς Γεννήσεως Χριστοῦ Χριστοκοπίδι, Παντελ. Γκούφα ἐκ τοῦ ἱεροῦ ναοῦ τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν «Πετραλώνων» εἰς τὸν ἱερὸν ναὸν τῶν ἁγίων Ἀποστόλων, καὶ Δημητρίου. Σπανουδάκι ἐκ τοῦ χωρίου Κουβαρᾶ εἰς τὸ χωρίον Καματερό, τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν. Ὡσαύτως τοῦ Σαφρονίου Γιαλουσάκι, προσωρινῶς Ἐφημερίου ἁγίου Γεωργίου Λεβαδείας, εἰς Μοῦλκι, καὶ τοῦ ἐφημερίου Χαιρωνείας εἰς τὴν ἐνορίαν τοῦ χωρίου Βισβαρδίου, τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Θηβῶν. Γερασ. Ζαμάνου, προσωρινῶς ἐφημερίου τοῦ ἐν Κερκύρα ἱεροῦ ναοῦ ἁγ. Γεωργίου καὶ ἁγ. Δημητρίου εἰς τὸν ἱερὸν ναὸν τοῦ Δημοτ. Ὀρφανοτροφείου, Κερκύρας, καὶ Εἰδοσταθ. Νικοκάβουρα ἐκ τοῦ Μητροπολιτικοῦ Ναοῦ—Κερκύρας εἰς τὸν ἱερὸν ναὸν ἁγ. Γεωργίου Π. Φρουρίου, Κερκύρας, τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Κερκύρας καὶ Παξῶν.

—Ἐνεκρίθη ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐκκλησιαστικῶν ὁ συμπληρωτικὸς πίναξ τῶν ἐτησίων εἰσφορῶν τῶν Ἱ. Ναῶν καὶ Μονῶν τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Χαλκίδος ὑπὲρ συντηρήσεως τοῦ παρ' αὐτῇ Μητροπολιτ. Γραφείου καὶ ἀνεκοινώθη τῷ Γενικῷ Ἐκκλησιαστικῷ Ταμείῳ καὶ τῷ οἰκείῳ Ἱεράρχῃ.

—Διὰ Β. Διατάγματος ἐκδοθέντος ἐν Ἀθήναις τῇ 17 Ἰανουαρίου ἔ. ἔ. κατὰ τὴν ὑπ' ἀριθμ. 33977)2142 καὶ ἀπὸ 31 Δεκεμβρίου π. ἔ. ἀπόφασιν τῆς Ἐπαναστάσεως 1922 περὶ κυρώσεως τοῦ Καταστατικοῦ Νόμου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, προτάσει τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κ. λ. π. Ὑπουργοῦ ἐγένετο δεκτὴ ἡ ἀπὸ τῶν ποιμαντορικῶν αὐτοῦ καθηκόντων παραίτησις

τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Φαναρίου καὶ Θεσσαλιώτιδος κ. Εὐθυμίου, λόγῳ γήρατος καὶ ἀσθενείας ὑποβληθεῖσα εἰς τὴν Ἱερὰν Σύνοδον τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

—Δι' ὁμοίου τῆς αὐτῆς χρονολογίας διατάγματος ἐκδοθέντος ὡσπύτως ἐν Ἀθήναις ἐγένετο δεκτὴ ἡ ἀπὸ τῶν ποιμαντορικῶν αὐτοῦ καθηκόντων παραίτησις τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ἀργολίδος κ. Ἀθανασίου, λόγῳ βραδείας νόσου, ὑποβληθεῖσα εἰς τὴν Ἱερὰν Σύνοδον τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

—Δι' ὁμοίου τῆς αὐτῆς χρονολογίας, ἐκδοθέντος ὡσπύτως ἐν Ἀθήναις, προτάσει τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κ. λ. π. Ὑπουργοῦ, ἐνεκρίθη ἡ διὰ τῆς ὑπ' ἀριθμ. 15 τοῦ 1923 ἀποφάσεως τοῦ Ἐπισκοπικοῦ Διαστήριου Ναυπακτίας καὶ Εὐρυτανίας, καταστάσεως ὀριστικῆς καὶ τελεσιδίκου ἐπιβληθεῖσα εἰς τὸν ἐφημεριον Καροῦλεσίου Δημήτριον Τόλην ποινὴ ἐξαμηνίου ἀργίας ἀπὸ πάσης ἱεροπραξίας μετ' ἰσοχρόνου στέρησεως τῶν ἐφημεριακῶν δικαιωμάτων του.

—Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν (27) ἐν τῇ μεγάλῃ αἰθούσῃ τοῦ «Παρνασσοῦ» ἐγένετο ἡ πρώτη ἐπίσημος ἐμφάνισις τῆς «Ἐνώσεως τῶν Ὁρθοδόξων Χριστιανικῶν Σωματείων» ἐν μέσῳ πολλοῦ πλήθους ἀκροατῶν, ὁμίλησε δὲ ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος, ὡς Ἐπιτιμὸς Πρόεδρος αὐτῆς, ἀναπτύξας τὸν σκοπὸν τῆς Ἐνώσεως καὶ παραστήσας τὴν ἀνάγκην τῆς ζωῆς ἐνώσεως καὶ συνοχῆς τῶν πιστῶν μετὰ τῆς Ἐκκλησίας, τοῦ ζώντος πνευματικοῦ ὀργανισμοῦ αὐτῆς, καὶ δι' αὐτῆς μετὰ τοῦ Ἰησοῦ ὡς Σωτήρος, πρὸς καταπολέμησιν τοῦ κακοῦ.

—Τὸ Προεδρεῖον τοῦ Συλλόγου «Οἱ τρεῖς Ἱεράρχαι» δι' ἐγγράφου αὐτοῦ πρὸς τὸν Μακ. Ἀρχιεπίσκοπον, Ἐπιτιμὸν Πρόεδρον τοῦ Συλλόγου ἀνεκοίνωσεν ὅτι ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῶν ἑορτῶν ὁ Σύλλογος προσέβη εἰς διαφόρους ἀγαθοεργίας. Ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος ἐξέφρασε τὴν εὐχαρίστησιν αὐτοῦ ἐπὶ τῇ τοιαύτῃ δράσει τοῦ Συλλόγου καὶ ἠόχθη αὐτῷ ὅπως ὁ Κύριος πληθύνῃ τὰ ἔργα τῆς χριστιανικῆς πίστεως καὶ ἀγάπης.

—Εἰς τὴν μνήμην Ἰουλίας Ν. Γεωργιάδου ὁ κ. καὶ ἡ κ. Δοντᾶ, Καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου παρέδωκεν εἰς τὸν Μακ. Ἀρχιεπίσκοπον δραχ. 1000, ἡ δὲ κ. Αἰκ. Γοργόλη δρ. 200 ὑπὲρ τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ὀρφανοτροφείου. Ὡσαύτως ὑπὲρ τοῦ Γενικοῦ Φιλοπτώχου Ταμείου εἰς μνήμην Κωνσταντίνου Καβαλιεράτου προσέφερον ὁ κ. Κ. Καλημέρης δραχ. 250 καὶ ὁ κ. Νικόλαος Ἀμούργης Ταγματάρχης δραχ. 200.

—Δι' ἀποφάσεως τοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργοῦ ἀπὸ 17 Ἰανουαρίου ἔ. ἔ. διαρίσθη ἱερὸς τῶν ἐπανορθωτικῶν φυλακῶν Ἡρακλείου (Κρήτης) ὁ ἀρχιμανδρ. Ἱερόθεος Ἰδομενεύς.

Διὰ Β. Δ. ἐκδοθέντος ἐν Ἀθήναις τῇ 17 Ἰανουαρίου ἔ. ἔ. τὸ χωρίον Μουρτάριον, τῶς δήμου Ἀδλωνος τῆς ἐπαρχίας Καρυστίας ἀποσπώμενον ἐκ τῆς ἐνορίας τοῦ χωρίου Κουρβίνου ὑπάγεται εἰς τὴν ἐνορίαν τοῦ χωρίου Ὀρίου.

—Προνοία τοῦ Μακαρ. Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καθηρτίσθη εἰδικὴ Ἐπιτροπὴ ἐκ τῶν Πανοσιολ. Γεωργίου Παπαγεωργιάδου, Πορφυρίου Κυριακίδου Θεοφυλάκτου Παπακωνσταντίνου, Ἀμβροσίου Ἀντωνοπούλου καὶ τοῦ καθηγητοῦ Δημ. Κουϊμουτσοπούλου,

ἡς ἔργον ἔσται ἡ μελέτη καὶ ἐξεύρεσις τῶν μέσων, δι' ὧν ἡ Ἐκκλησία θὰ ἐπιτύχῃ τὴν ἀπὸ πάσης ἀπόψεως καὶ δὴ ἠθικῆς τοιαύτης βελτίωσιν τῆς τύχης τῶν ἐν ταῖς φυλακαῖς κρατούμενων.

— Κατὰ τοῦ διαμένοντος ἐνταῦθα ἄνευ ἀδείας καὶ πωλοῦντος εἰκόνας, μοναχοῦ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Λογγοβάρδης (Παροξίας) Παντελεήμονος Βαβούλη ἀπηγγέθη σχετικῆ κατηγορία καὶ ἐνεργοῦνται ἀνακρίσεις διὰ τὰ περετέρω.

— Τοῦ Βοηθοῦ Ἐπισκόπου καταγγείλαντος ὅτι οἱ Ἐφημέριοι τοῦ ἐνταῦθα Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγ. Σπυριδωνος (Σταδίου), δὲν ἐτήρησαν ἐν τῇ κηδεῖα τῆς Δικαιτερίνης Μαυρομάτη, τὰ ἐν τῇ σχετικῇ ἐγκυκλίῳ διατεταγμένα, ἐτιμωρήθησαν ὑπὸ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν διὰ τριημέρου ἀργίας.

— Διωρίσθη Κληρικὸν μέλος τῆς Ἐνοριακῆς Ἐπιτροπείας τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Παύλου ὁ Αἰδέσ. Γεράσιμος Ποταμιᾶνος, προσωρινὸς δὲ ἐφημέριος τοῦ ἐν Πειραιεῖ Ἱερ. Ναοῦ τῆς Ἁγ. Τριάδος ὁ Αἰδέσ. Θεόδωρος Εὐστρατιάδης, ἀντὶ τοῦ Ἰακώβου Μουρούζη μετατεθέντος εἰς τὸν ἐκεῖσε Ἱερ. Ναὸν Ἁγίου Διονυσίου, ἀντὶ τοῦ Μιχαήλ Τσαγκρίδου μετατεθέντος εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν Ἁγίου Γεωργίου Κερασινίου.

— Ἀπεσπᾶσθη ὁ ἐφημέριος τοῦ ἐνταῦθα Καθεδρικοῦ Ναοῦ αἰδέσ. Ἀπ. Παπαοικονόμου εἰς τὸν τοῦ Ἁγίου Γεωργίου (Καρύτση).

— Ἐν τῇ αἰθούσῃ τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς κατὰ μὲν τὴν παρελθούσαν Τρίτην ὁμίλησεν ὁ πανος. Ἀρχιμ. Ἰωάννης Παπασαράντου περὶ τῆς «θέσεως τοῦ κληρικοῦ ἐν τῇ σημερινῇ κοινωνίᾳ» κατὰ δὲ τὴν Πέμπτην ὁ κ. Ἰωάννης Α. Παπαδόπουλος λαβὼν ὡς θέμα: «τὸ βιβλίον καὶ ὁ Τύπος ἐν τῇ συγχρόνῳ κοινωνίᾳ».

— Δι' ὑπουργικῶν πράξεων, δημοσιευομένων ἐν τῷ ὁπ' ἀριθμ. 5 καὶ χρον. 22 Ἰανουαρίου ἔ. ἔ. φύλλῳ, τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, ἐχορηγήθη ἡ ἀδεία εἰς τὰς οἰκείας Ἐπιτροπὰς πρὸς συλλογῶν ἐράνων

α') ὑπὲρ ἀνακαινίσεως τοῦ Ἱεροῦ ναοῦ τῆς Κοινοῦτητος Ἁγίας Παρασκευῆς·

β') ὑπὲρ ἀνεγέρσεως τοῦ κατερσιπωθέντος ναοῦ Ἁγίας Παρασκευῆς τῆς Κοινοῦτητος Δαναΐκων·

γ') ὑπὲρ ἀνεγέρσεως ναΐσκου ἐν Λυκόφω.

δ') πρὸς ἐπισκευὴν τοῦ ἐξοχικοῦ ναΐσκου «Ἁγιος Μηνᾶς» τῆς Κοινοῦτητος Καρδιανῆς τῆς νήσου Τήνου

ε') πρὸς ἐπισκευὴν τοῦ ἐπὶ τοῦ ὄρους Κερκετίας ἐδρισκομένου ἐξωκκλησίου «Ζωοδόχος Πηγή.»

ς') ὑπὲρ ἐπεκτάσεως τοῦ ναοῦ Ἀμαλιάδος.

ζ') ὑπὲρ ἀνεγέρσεως ἐν Κύμῃ—Εὐβοίας κτιρίου ᾧ διὰ τὴν ἐγκατάστασιν τῶν γραφείων τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως καὶ μόνιμον διομονὴν τοῦ Μητροπολίτου Κερκετίας.

η') ὑπὲρ ἀνοικοδομήσεως τοῦ ἐν Γεωργανάδης ἐνοριακοῦ Ναοῦ ὁ «Ἁγιος Δημήτριος».

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΚΟΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ

Ἡ κατὰ τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ρόδου κ. Ἀποστόλου δίκη ἐνώπιον τοῦ Β' Ποινικοῦ Δικαστηρίου τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ὡς Προέδρου τῆς Διευθυνούσης τὴν «Ἐκκλησιαστικὴν Ἀλήθειαν» Ἐπιτροπῆς ἐξεδικάσθη τῇ 17 Ἰανουαρίου ἔ. ἔ. Ὡς βάσις τῆς ἀγωγῆς ἐφέρετο τὸ γεγονός ὅτι τὸ Ἐπίσημον τῶν Πατριαρχείων ὄργανον ἐξεδίδετο ἐπὶ μακρὸν διάστημα ἀπόντος τοῦ ὑπευθύνου. Τὸ Δικαστήριον ἐξέδωκεν ἀθροιστικὴν ἀπόφασιν.

— Ὑπὸ τῆς Μ. Πρωτοσυγκελλίας τοῦ Οἰκουμένου Πατριαρχείου ἀπελῶθη κατὰ τὴν παραμονὴν τῶν Θεοφανείων πρὸς πάσας τὰς ἐνορίας τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἐγκύκλιος, δι' ἧς ἀπηγορεύθη ἡ μετὰ τὴν λειτουργίαν τῶν Θεοφανείων εἰθισμένη περιαγωγή τοῦ Τιμίου Σταυροῦ ἀνά τοὺς οἴκους καὶ τὰ καταστήματα τῶν χριστιανῶν μετὰ δίσκου.

— Δέκα καὶ τρεῖς χριστιανοὶ συνελήφθησαν ἐν Πριγκήπῳ ὑπὸ τῶν Τουργικῶν Ἀρχῶν ἐπὶ τῇ κατηγορίᾳ ὅτι ἐνέχονται εἰς τὰ ἐν Γιάλοβα κατὰ τῶν Τούρκων γεγονότων ἐπὶ συμμαχικῆς κατοχῆς.

— Κατὰ πληροφορίας ἐκ Κων]πόλεως ἀφίκετο ἐκεῖ ὁ Τσαχοσλοβάκος ἐπίσκοπος Θεοφίλ. κ. Σαβὲτ προτιθέμενος νὰ συνεννοηθῇ μετὰ τοῦ Οἴκουμ. Πατριαρχείου περὶ ζητημάτων τῆς διοικήσεως τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Πρώτας.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΡΩΣΙΑΣ

Ἐν ταῖς ἐκ Ρωσίας μολσεβικαῖς ἐφημερίσιν ὑπὸ τὸν τίτλον «Οἱ Πατριάρχαι τῆς Ἀνατολῆς κατὰ τοῦ Τύχωνος» δημοσιεῖονται περίεργοι ἀνακοινώσεις τοῦ ἐν Μόσχᾳ ἀντιπροσώπου τοῦ Οἴκουμ. Πατριαρχείου Ἀρχιμανδρίτου Ἰακώβου, γενόμεναι ἐν συνομιλίᾳ αὐτοῦ μετὰ τοῦ Προέδρου τῆς Ρωσικῆς Συνόδου Μητροπολίτου Εὐδοκίμου. Ὁ ἀρχιμ. Ἰακώβος φέρεται εἰπῶν τὰ ἑξῆς:

«Περὶ τὴν 20ὴν τοῦ μηνὸς Ἰουνίου ἔλαβον ἐκ τοῦ Πατριαρχείου Κ]λεως ἐρώτημα περὶ τῆς ἐν Ρωσίᾳ καταστάσεως τῶν ἐκκλησιαστικῶν πραγμάτων. Εἰς τοῦτο τότε ἀπήντησα, ὅτι ὁ Πατριάρχης Τύχων, ὡς ὑπόδικος, δὲν δύναται νὰ κυβερνᾷ τὴν Ἐκκλησίαν. Ὁ Πατριάρχης ἐφυσυχάζει ὡς ἰδιώτης, ἐνίστε δὲ μόνον ἱερούργεῖ ἐν τοῖς ναοῖς καθ' εἶρον τρόπον οἱ παρ' ἡμῖν πρῶην Πατριάρχαι, οἱ ἐκ τῶν Πριγκηπονῆσων εἰς Κων]πολιν μεταβαίνοντες, ἤτοι-δῶς ἰδιωτικῶς. Ἐκκλησιαστικὴ Ἀρχή, ἡ καὶ μόνη ἀνταποκρινομένη πρὸς τὴν σημερινὴν τῆς χώρας κατάστασιν, εἶνε ἡ Ἱερὰ Σύνοδος, ἀποτελουμένη ἐκ τῶν γηραιότερων καὶ σοφωτέρων Ἐπισκόπων, καὶ τῶν ἀρίστων κληρικῶν καὶ λαϊκῶν. Ἄλλην ἐξουσίαν ἐκκλησιαστικὴν μὴ ἀναγνωρίζετε», ἔγραφον πρὸς τὸν Πανκίρρηγν Κων]πόλεως. Καὶ, κατὰ τὰς ἄς ἐκείθεν ἔχω εἰδήσεις, ἡ ἐκθεσίς μου εἰσηκούσθη ὑπὸ τοῦ Πατριαρχείου καὶ ἔλαβον ἐντολήν νὰ τηρῶ σχέσεις πρὸς τὴν Ἱερὰν Σύνοδον, ὅσον τὸ δυνατόν δὲ συγχρότερον νὰ μεταδιβῶ ἐκεῖσε εἰδήσεις περὶ τῶν ἐν τῇ Ρωσίᾳ Ἐκκλησίᾳ τελουμένων. Ἐν τῷ Ἀρχεῖφ τῶν ἐκκλησιαστικῶν ὑποθέσεων, τῷ ἐν τοῖς Πατριαρχείοις Κων]πόλεως, ὑπάρχουσι πολυάριθμοι ἐκθέσεις μου περὶ τοῦ Τύχωνος, ἀνα-

φερόμενοι εἰς τὴν ἐποχὴν καθ' ἣν ὁ Τύχων ἦτο ἀκόμη Πατριάρχης. Ἐν ταῖς ἐκθέσεσιν ἐκείναις ἔγραφον περὶ τῶν λαθῶν, τὰ ὅποια διέπραξεν ἡ πατριαρχικὴ διοίκησις ἀπὸ τε ἐκκλησιαστικῆς καὶ πολιτικῆς ἐπόψεως. Ἐγὼ καὶ τότε ἀκόμη παρετήρουν, ὅτι ἡ τοῦ Τύχωνος διοίκησις δὲν θ' ἀποβῆ εἰς ἀγαθόν. Καὶ τώρα τὸ βλέπομεν ἰδίως ὀφθαλμοῖς. Φρονῶ, ὅτι καὶ τῷ Πατριάρχῃ ὀφείλει οἰκιοθελῶς νὰ ἐφησυχάσῃ παραιτούμενος, καθ' ὃν τρόπον παραιτοῦνται οἱ ἡμέτεροι Πατριάρχαι οὕτω θ' ἀπαλλάξῃ πάντας τῶν ἀρρήτων δοκιμασιῶν, ὧν πρόξενος ἐγένετο αὐτὸς καὶ μόνος. Ἄλλῃ διέξοδος ἐκ τῆς δημιουργηθείσης καταστάσεως δὲν ὑπάρχει, εἰδὲ δύναται νὰ ὑπάρξῃ.

Ὁ Ἄρχιμ. Ἰάκωβος φέρεται εἶτα δηλώσας, ὅτι τὴν ἀποκατάστασιν τῶν σχέσεων μετὰ τῆς Συνόδου ἐπιθυμοῦν καὶ οἱ Πατριάρχαι Ἀντιοχείας, Ἱεροσολύμων καὶ Σεβρίας. Ὁ τῷ τῷ Ἡγουμένου τοῦ ἐν Μόσχᾳ Μετοχίου τοῦ Ἀντιοχιτικοῦ θρόνου Ἄρχιμ. Ἀντώνιος—εἶπεν ὁ Ἄρχιμ. Ἰάκωβος—παρεκάλεσέ με νὰ μεσιτεύσω παρὰ ταῖς ἀρχαῖς νὰ τῷ ἐπιτραπῇ ἢ εἰς Μόσχᾳ ἐπάνοδος ὡς ἀντιπρόσωπον τοῦ Πατριαρχείου Ἀντιοχείας. Καὶ θὰ ἔλθῃ εἰς Μόσχᾳ κομιτῆς πληρεξουσίων γραμμάτων τοῦ Πατριάρχου Γρηγορίου, ἵνα ἐπιδοθῶσι πρὸς τὴν Ἱερὴν Σύνοδον. Ἐχω ἐπ' ἴσης εἰδήσεις ὅτι ἐτοιμάζεται νὰ ἐπανακάμψῃ εἰς Μόσχᾳ καὶ ὁ Ἡγούμενος τοῦ Ἱεροσολυμιτικοῦ Μετοχίου Ἀρχιμανδρίτης Ἀθανάσιος. Ὁ δὲ τῷ ἐν Μόσχᾳ ἀντιπρόσωπος τοῦ Σέρβου Πατριάρχου Δημητρίου Ἐπίσκοπος Μιχαὴλ οὐχ ἀπαξ ἔγραψέ μοι, ὅτι ἀνυπομονεῖ πότε νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς Μόσχᾳ. Ἡ ἐπιστροφή του δὲ θὰ διευκολύνη αὐτὸν νὰ ἀνασυρδῆσῃ τακτικὰς σχέσεις μετὰ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου καὶ τοῦ Σεβρικοῦ Πατριαρχείου».

— Κατὰ πληροφορίας ἐκ Ρίγας ὁμὰς ἐρυθρῶν στρατιωτῶν μεταβάσῃ, ἀρχομένου τοῦ Νοεμβρίου, εἰς τὸ βουλευτικὸν Πρεσβυτεριῶν, ὅπου ἐντὸς πέντε ἡμερῶν ἐκοιμῶντο εἴκοσι Δομινικαὶ καλογραφαὶ Οὐνίτιδες, ἐχλευσάν αὐτὰς διὰ τὴν τήρησιν τῆς θρησκείας των. Συνέλαβον τὴν Ἡγούμενην Ἀνναν Ἀμπρισκόσσο καὶ δέκα καλογραφαὶ καὶ ἐφυλάκισαν αὐτὰς εἰς τὰς φυλακὰς Λουμπιάνσκα. Συνελήφθη ἐπίσης καὶ ὁ οὐνίτης ἱερεὺς Νικόλαος Ἀλεξάνδρωφ καὶ ἕτεροι δύο ἱερεῖς, προπαρασκευαζόμενοι διὰ τὴν ἱερωσύνην. Εἰς τούτους οἱ Σοβιετικοὶ ἔδωκαν τὴν συμβουλὴν νὰ σπουδάσωσι τὸν κομμουνισμὸν ἀντὶ τῶν θρησκευτικῶν ἀνοσιῶν τῶν Καθολικῶν.

ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΕΝ ΑΜΕΡΙΚΗ

Τῇ 15ῃ Αὐγούστου π. ἔ. ἐν Σὼλτ Λέικ Σίτυ, Γιούτας τῆς Ἀμερικῆς, ἐτέθη μετὰ πολλῆς ἐπισημότητος ὁ θεμέλιος λίθος τοῦ Καθεδρικοῦ ναοῦ τῆς ἐν τῇ ῥηθείσῃ πόλει ὀρθοδόξου Κοινοτήτος, τῇ ἀξιεπαίνῳ ἐνεργείᾳ τοῦ αὐτοῦ ἐφημερεύοντος Ἄρχιμ. κ. Βιρθ. Καραχάλιου καὶ ἄλλων εὐσεβῶν ὁμογενῶν.

— Ὁ Σεβ. Ἐπίσκοπος Σικάγου ἐπισκεφθεὶς τὰς ἐν Τζόλιετ φυλακὰς καὶ ἐπὶ πεντάωρον ἐν αὐταῖς παραμείνας διεπυθάνετο τὰ περὶ τῶν ἀναγκῶν καὶ τῆς ἐν γένει καταστάσεως τῶν ἐκεῖ φυλακισμένων ὁμογενῶν. Ἡ ἐπίσκεψις αὕτη, διὰ πρώτην φοράν γενομένη ὑπὸ κληρικοῦ ὀρθοδόξου καὶ δὴ Ἐπισκόπου, πρὸξένησεν ἀρίστην ἐντύπωσιν παρὰ ταῖς Ἀρχαῖς τῶν φυλακῶν. Τῇ ἐνεργείᾳ τοῦ Ἐπισκόπου ὁ ἐν Τζόλιετ ἑλλην ἱερεὺς θὰ μεταβιῇ εἰς τὰς φυλακὰς πρὸς διδασκαλίαν τῶν φυλακισμένων.

ΛΑΤΙΝΙΚΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ

Κατὰ πληροφορίας ἐκ Γιουγκοσλαβίας ὁ ἐν Πολωνίᾳ Κληρὸς τῆς Λατινικῆς Ἐκκλησίας, ὑποστηριζόμενος καὶ ὑπὸ τῶν Πολωνικῶν συντηρητικῶν κύκλων καλλιέργει τὴν ἰδέαν τῆς ἰδρύσεως διεθνοῦς ἀντιμπολσεδικῆς Ἐνώσεως. Πρὸς τὸν σκοπὸν δὲ τοῦτον κατὰ τὰς εἰδήσεις τοῦ Γιουγκοσλαβικοῦ Τύπου, ἐστάλη ἐσχάτως ἐκ Βιρσοβίας πρόσκλησις πρὸς πάντα τὰ ἐν Γιουγκοσλαβίᾳ Θρησκευτικὰ Σωματεῖα ὅπως ἀποτελέσωσι μέλη τῆς ἀρτισυστάτου ὁργανώσεως πρὸς καταπολέμησιν τοῦ Μπολσεβικισμοῦ τότεν τοῦ ἐν Ρωσίᾳ, ὅσον καὶ ἀλλαχοῦ, ὡς ἐχθροῦ τοῦ Χριστιανισμοῦ. Ἡ «Πράξις» τοῦ Βελιγραδίου σχολιάζουσα τὸ γεγονός ἐμβλέπει ἐν ὅλῃ τῇ κινήσει ταύτῃ τὸν δάκτυλον τοῦ Βατικανοῦ, ὡς σκοποῦντος δῆθεν δι' αὐτῆς τὴν συμφιλίωσιν καὶ συγχώρησιν τῆς Λατινικῆς Ἐκκλησίας μετὰ τῆς Ὀρθοδόξου.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Κατὰ πληροφορίας τοῦ ἐν Ἀμερικῇ Ἑλληνικοῦ Τύπου ἠγέρθη σχίσμα μετὰ τοῦ αὐτοῦ Κληροῦ τῆς Ἐπισκοπιανῆς Ἐκκλησίας. Οὗτος δηλαδὴ διηρέθη εἰς Νεωτεριστὰς, ὧν ἡγετὴς ὁ Ἐπίσκοπος Μισσαχουστῆς κ. Λώρεν, καὶ εἰς Θεμελιώδεις, ὧν ἡγετὴς ὁ Ἐπίσκοπος Νέας Ὑόρκης κ. Μάνγγ. Οἱ Νεωτερισταὶ φρονοῦσιν ὅτι ἡ Ἁγία Γραφή δέον νὰ ἐρμηνεύηται ὑπὸ τὸ φῶς τῆς Ἐπιστήμης, ἀρνοῦνται τὴν ὑπερφυσικὴν σύλληψιν τοῦ Χριστοῦ καὶ τὴν ἐν σώματι ἀνάστασιν αὐτοῦ. Τὸ τοιοῦτον σχίσμα, γράφει ὁ «Νέος Κόσμος» τοῦ Πίττσבורγ, ἔχει πρὸ πολλοῦ διαιρέσει καὶ τὸν κληρὸν τῶν Βαπτιστῶν, Μεθοδιστῶν, Πρεσβυτεριακῶν, ὅστις διακρίνεται ὁμοίως εἰς Νεωτεριστὰς καὶ Θεμελιώδεις.

ΜΩΜΕΘΑΝΙΣΜΟΣ

Κατὰ πληροφορίας τοῦ Ἀγγλικοῦ τύπου ζηροτάτη κίνησις παρατηρεῖται μετὰ τῶν γειτονικῶν πρὸς τὴν Τουρκίαν Μουσουλμανικῶν Κρατῶν, ἐπιδικόντων ὅπως χάριν τοῦ κύρους τοῦ Χαλιφᾶτου ἀνακηρυχθῇ Χαλίφης ἀντὶ τοῦ ἐκθρονισθέντος Σουλτάνου τῆς Κωνσταντινουπόλεως ὁ μονάρχης τῆς Χετζέζης.

ΔΗΛΩΣΙΣ

Ἐπειδὴ πολλοὶ ἐκ τῶν συνδρομητῶν τῆς «Ἐκκλησίας» ζητοῦσι παρ' ἡμῶν πληροφορίας περὶ τοῦ ποσοῦ τῶν μισθῶν καὶ ἐπιδομάτων κατὰ τὸν νέον Ἐνοριακὸν Νόμον παρέχομεν αὐτὰς ὡς ἀκολούθως :

Αογ). Γραμματέως α' τάξεως ὁργανικὸς μισθὸς δραχ. 600 + 110 ἐπὶ τοῖς % + 20 % δι' ἐνοίκιον, διὰ τὰς Ἀθήνας, Πειραιᾶ καὶ Θεσσαλονίκην μόνον + 10 % διὰ σύζυγον καὶ ἀνήλικα τέκνα δι' ἕκαστον, ἄρρενα μὲν μέχρι τοῦ 18ου ἔτους, θήλεα δὲ μέχρι τῆς ἀποκαταστάσεως των.

Βογ). Γραμματέως β' τάξεως ὁργανικὸς μισθὸς δραχ. 475 + 110 % + 20 % δι' ἐνοίκιον + 10 % διὰ σύζυγον καὶ δι' ἕκαστον τέκνον κτλ.

Γογ). Ἀκολούθου ὁργανικὸς μισθὸς δραχ. 375 + 110 % + 20 % δι' ἐνοίκιον + 10 % διὰ σύζυγον κτλ.

Δογ). Γραφέως α' τάξεως ὁργανικὸς μισθὸς δραχ. 300 + 110 % + 20 % δι' ἐνοίκιον + 10 % διὰ σύζυγον κτλ.

Εογ). Γραφέως β' τάξεως ὁργανικὸς μισθὸς δραχ. 230 + 110 % + 20 % δι' ἐνοίκιον + 10 % διὰ σύζυγον καὶ τέκνα.

Τύποις «Φοίνικος» Σταδίου 38, Ἀθήναι